

ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ԵՐԵՔ ԱՔԵՂԱՆԵՐՈՒ

6 Օգոստոս, Վարդավառի Կիրակիին, հիւրաբար Ս. Արոս գտնուող Ս. Ուխտի Միաբան եւ Արեւմտ. Եւրոպայի Կաթողիկոսական Պատրիարկ ու Փարիզի Հայոց Առաջնորդ Գեորգ. Ս. Սերովյե Արեւելոս. Մանուկները հանդիսանաւ Ս. Պատրիարկ մասնայ Ս. Յակոբեանց Մայր Տաճարի Աւագ Սեղանին վրայ եւ կատարեց քահանայական ձեռնադրութիւնն ու օծումը Ս. Արոսոյս Ընծայարանի եռամեայ ընթացքը լրացուցած երեք Սարկաւագներուն՝ Յարութիւն Սրկ. Անուշեանի, Սարգիս Սրկ. Մանկասարեանի եւ Յակոբ Սրկ. Տեմիրեանի:

Կոչման աւագաւոր արարողութիւնը կատարուեցաւ Շաբաթ, Ալլախիւրպուրեան հանգիստաւոր նախասօնակէն եւ — Ս. Արոսոյս մէջ տեղի տրուող արարողութեան համաձայն — Ս. Յակոբոս. Տաճարէնքօր զանապալութեան տաճարին նուիրուած արարողութեան ետք: Երեք ընծայեալները ծնողացնայ յառաջացան եկեղեցւոյ մօտէն մինչեւ դասը, ուր բազմաժողով էր Ամեն. Ս. Պատրիարկ Հայր: Խորհրդակցեցին Լուսաւորապետ Գեորգ. Ս. Հայրիկ Արեւելոս. Աղանեան: Ընծայեալները, 159 հերետիկոսներէ հրաժարելու եւ եկեղեցւոյ Սրբազան Հայրապետներուն առաջնորդութիւնէն ետք արտասանեցին Ս. Գրիգոր Տաթևացիին բանաձեւուած Հայոց. եկեղեցւոյ ուղղափառ դաւանութեան հանգանակը:

Յաջորդ օր, Ձեռնադրութեան խորհուրդը կատարուեցաւ տաճարի զանապալութեան: Առաջին բաժնին մէջ՝ ընծայեալները ձեռնադրութեան զօրման ժողովուրդին, ի նշան աշխարհէ իրենց հրաժարման, «Աստուծային եւ երկնաւոր շնորհ» տաճարին դաւանելու հետ, որոնց, ի դիմաց ժողովուրդին, գլխիները վարեցին երեքս կր պատկանեցին. «Արժանի են»: Յետոյ Ձեռնադրի Սրբազանը, իւրաքանչիւրին զիսուն վրայ խաչածնէ դնելով իր ձեռքը, կարգացնողաբար խորհրդանշան մեծ աղօթք, որմէ ետք իրենց ուսերուն վրայ ձգուած Ուրարեան բոլորեց իրենց պարանոցին շուրջ, ի նշան շնորհի լուծման Գրիգորի:

Այստեղ կարճ պահ մը կ'ընդհատուի Ձեռնադրութեան խորհուրդը եւ կը կարգաւորուի Գիրք եւ Աւետարան: Երկուրդ բաժնին մէջ ընծայեալները կարգաւ կը ստանան քահանայական զգեստաւորման տաճար մասերը՝ վախտ, գօտի, փորուր, շուրջաւ եւ սողաւոր: Յետոյ կը վարագուրուի Ս. Սեղանը, մինչ գլխիները ներդաւանակօրէն կ'ընդունուին ձեռնադրութեան խորհուրդը: Երբ վարագուրը կը բացուի ընծայեալները պատարաս են արդէն իրենց նախասնեան ընդունելու գրեթէ Սուրբ Միւռոնին: Սեղան կը բերուի Ս. Միւռոնի աղանին, զոր Պատարագի Սրբազանը «Առաջնայ աղանոյ» տաճարականի երկնայեալութեամբ կը հեղու ոսկեայ ընդունարանի մը մէջ: Օծման նուիրական պահուն, Տաճար լեցնող ժողովուրդի հետեւի յայտնաբերուին դիմաց եւ անձկագին սպասումին ընդմէջէն ճորճեալները կը ստանան նաեւ իրենց նոր անունները. — Յարութիւն Սրկ. կը վերանայնուի Ս. Բարդէս Արեւելոս (անունովը Ձեռնադրի Սրբազանի աւագ ուսուցիչ Բարդէս Արեւելոս. Կիւլեսեր. Կոնի — ձեռագլխին Արոսակից Կաթողիկոս Մ. Ս. Կիլիկիոյ Արոսին), Սարգիս Սարկաւագ՝ Ս. Վանիկ Արեւելոս (անունովը Սրբազանին ծննդավայրին — Վան), իսկ Յակոբ Սարկաւագ՝ Ս. Արփիար Արեւելոս (Սրբազանին աւագանի անունովը): Նորընծայները յետոյ կու տան իրենց տաճարին օրհնութիւնը ժողովուրդին: Ապա կը ստանան իշխանութիւն՝ մասնաւորապէս Սուրբ եւ Ամման Պատարագ: Անկէ անդին կը տարւանակուի Ս. Պատարագը, սկսելով «Ողորդեալ» եւ, երբ նախ Ձեռնադրի Սրբազանը կը համբուրէ օծեալ նախաք իր ձեռնադրութեան, եւ ապա եկեղեցական դասը ամբողջ, սկսեալ Ամեն. Ս. Պատրիարկ Հօրմէն, բեմ բարձրանալով կը համբուրէ միւռոնաօծ նախասնեան ու աշխարհ ճորճեալներուն: Նոյնը կ'ընէ ժողովուրդը ինչ յետոյ, երբ անոնք եկեղեցւոյ դասին մէջ լռելայն կը վերանայնուին իրենց տաճար լուծման Ս. Աւետարանները:

Ձեռնադրիչ Սրբազանը ապա խօսեցաւ հոգեւունջ քարոզ մը: Նախ անդրադարձաւ օրուան Տօնին, մաղթելով որ Քաբար լեռան վրայ Ս. Պետրոս Առաքելի «Տէր, բարւոք է մեզ աստ լինել» ըսել տուող հոգեւ-մատուցող սխալները, հոգեւոր բարձունքներու վրայ կեցած՝ կտրեցաւ արհամարհելու համար նշխարները: Ապա ծանրացաւ այն կենսական դերին՝ որ Հայ հոգեւորականութեանն է Սփիւռքի մէջ մանաւանդ այս օրերուն, երբ բազմաթիւ են վտանգները՝ մեր ազգային գոյութեան ապագայը:

նացող, մասնաւորաբար երբ հեռու ենք Հայ Եկեղեցիէն ու եկեղեցականէն:

Նորընծաներուն վեղարի քաջութիւնը կատարուեցաւ Ս. Պատարագի աւարտումին: Անոնք, սարկաւազական ջբբունը իրենց զլուխներուն Աւագ Խորան բարձրանալով՝ ծուկի եկան Ձեռնադրիչ Ս. Հօր առջեւ ու երկարատեւ աղօթքներէ, Ս. Գրոց ընթերցումներէ եւ անապատական կենցաղի հիմնադիր Ս. Անտոնի նուիրուած շարականի երգչուհուրէնքէն ետք ընդունեցին կուսակրօնութեան խորհրդանիշ եղող վեղարը, ներկաներուն անձկալի նայուածքներէն տակ:



Նորընծաներ իրենց Վերահայրենի եւ Փոխ-Տեսչին հետ, Մայր Տանարի մասին:

Չախէն աջ՝ Տ. Վառլիկ Արք., Տ. Բարդէն Արք., Տ. Շահէ Արքեպ., Տ. Մանուէլ Արք. եւ Տ. Արքիաք Արք.:

Քիչ ետք, Վանուց սեղանասան մէջ տրուեցաւ նաշկերոյ՝ ի պատիւ նորընծաներուն: Ներկայ էր ամբողջ Միաբանութիւնը, զիսաւորութեամբ Ամեն. Ս. Պատարագ Հօր, ինչպէս նաեւ ուսանողութիւնն ու դասախօսական կազմը Ս. Արքեպիս Գործակալին: Նորին Ամենապատուութիւնը խօսեցաւ նորընծաներուն առջեւ բացուող կեանքի նոր ուղեգծի եւ բաժանալութեան աստիճանի վստահութեան մասին, մաղթելով որ ըլլան «մեակ առանց ամօրոյ»:

Նորընծաները ապա մեկնեցան Ս. Հրեշտակապետաց Վանք, որու Տեսչարանին մէջ փակուած մնացին մօտ մէկ ամիս, անցընելով իրենց ապաւիտարութեան, հոգեւոր պատասխանութեան շրջանը եւ ուսանելով Ս. Պատարագի կարգերը Փոխ-Տեսչու Հոգե. Տ. Մանուէլ Արք. երկարաժամանակ:

30 Օգոստոս, Չոբեհաբքի օրուրէ սկսեալ, անոնք մասուցին իրենց անդրանիկ Ս. Պատարագները՝ Մայր Տանարի Աւագ Խորանին վրայ:

